

Rapport

Klacht

Op 5 oktober 2009 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer W. uit Uden, met een klacht over een gedraging van het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen (LBIO) te Rotterdam.

Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de directeur van het LBIO, werd een onderzoek ingesteld.

Verzoeker klaagt over de wijze waarop het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen heeft gehandeld naar aanleiding van het verzoek van zijn ex-echtgenote in juni 2009 om de inning van de kinderalimentatie ten behoeve van zijn dochter over te nemen. Verzoeker klaagt er met name over dat het LBIO in het kader van de overname van de inning van de kinderalimentatie loonbeslag heeft gelegd. Ten slotte klaagt verzoeker over de reactie van het LBIO op zijn klacht dat hij ruim twee maanden heeft moeten wachten op een bedrag van € 145,58. Die reactie bestond alleen uit excuses.

Beoordeling

Algemeen

Verzoeker dient aan zijn ex-echtgenote ten behoeve van zijn dochter een bedrag aan alimentatie te betalen, in 1996 vastgesteld op f 250,00 (= € 113,45) per maand, bij vooruitbetaling te voldoen.

Na een verzoek van zijn ex-echtgenote om de inning van de kinderalimentatie over te nemen, nam het LBIO op 9 juli 2009 de inning over. Volgens het "formulier overname inning kinderalimentatie" betrof dit het zevende verzoek. Verzoeker was het niet met de overname door het LBIO eens en diende hierover een klacht in.

De directeur van het LBIO achtte de klacht ongegrond.

Verzoeker was het niet eens met het oordeel van de directeur van het LBIO en diende op 5 oktober 2009 een klacht in bij de Nationale ombudsman. Verzoeker verzocht de Nationale ombudsman een onderzoek in te stellen.

A. Ten aanzien van de overname van de inning

I. Bevindingen

Voorgeschiedenis

1. Omdat zijn ex-echtgenote op 3 juni 2009 geen betaling had ontvangen voor de maanden mei en juni 2009 schakelde zij het LBIO in. Op 11 juni deelde het LBIO dit aan verzoeker

mee en verzocht hem alsnog het achterstallige bedrag van € 323,11 rechtstreeks aan zijn ex-echtgenote over te maken. Het LBIO ontving vervolgens van zijn ex-echtgenote op 24 juni 2009 een brief dat zij op 18 juni 2009 een bedrag van € 158,58 (de maand juni 2009) had ontvangen. Voorts vernam het LBIO telefonisch van zijn ex-echtgenote op 8 juli 2009 dat zij een bedrag van € 158,58 (de maand juli 2009) had ontvangen. Bij zijn brief van 9 juli 2009 berekende het LBIO een achterstand van € 323,11 over de periode januari tot en met juli 2009 en nam als gevolg daarvan de inning over.

Visie verzoeker

2. Verzoeker geeft in zijn verzoekschrift aan de Nationale ombudsman aan dat hij van mening is dat hij ten tijde van de overname van de inning door het LBIO geen achterstand had in de betaling van de kinderalimentatie. Voorts geeft verzoeker aan dat hij geen mogelijkheid had om betaalbewijzen op te sturen omdat hij op het moment dat het LBIO hierom vroeg, nog geen bankafschrift had ontvangen van de betalingen door hem gedaan op 18 juni 2009 en 6 juli 2007 en ook op dat moment geen internetaansluiting had. Verzoeker had om die redenen het LBIO, naar zijn zeggen diverse, malen gebeld en gevraagd of het het bewijs wilde opvragen bij zijn ex-echtgenote.

Visie LBIO

3. Het LBIO stelt zich op het standpunt dat verzoeker niet binnen de door het LBIO gestelde termijn met bewijsstukken heeft aangetoond dat verzoeker aan zijn betalingsverplichting had voldaan. Voordat het de inning overnam heeft het LBIO bij zijn ex-echtgenote geïnformeerd of de achterstand was voldaan. Van verzoeker had het LBIO geen betaalbewijzen ontvangen. Het LBIO berekende blijkens de klachtafdoeningsbrief van 9 september 2009 een achterstand van € 371,58 over de periode januari tot en met juli 2009. Het LBIO stelt zich voorts op het standpunt dat de betaling van 6 juli 2009 pas op 29 juli 2009 aan het LBIO was doorgegeven en dat daarom de in de overnamebrief genoemde achterstand in eerste instantie hoger uitkwam. Ook als echter voorafgaand aan de overname rekening was gehouden met de betaling op 6 juli 2009, was er nog steeds sprake van een betalingsachterstand van € 164,53. De overname was dus geoorloofd. Na de overname heeft verzoeker wel betaalbewijzen overlegd maar ook daaruit blijkt niet dat van een betalingsachterstand geen sprake was. De toewijzing van betalingen geschiedt volgens het bepaalde in artikel 6:43 van het Burgerlijk Wetboek (zie Achtergrond). Hiervan wordt niet afgeweken.

Overige stukken

4. In een telefoonnotitie van 8 juli 2009 staat het volgende vermeld:

"Ontvangstgerechtigde belde terug gaf aan mei 2009 nog niet betaald juli 2009 wel € 158,58 heb met haar afgesproken betalingsplichtige te bellen krijgt deze week nog om te

betalen, anders maandag overnemen. Ontvangstgerechtigde houdt mij op de hoogte of het betaald is deze week."

II. Beoordeling

5. Het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking houdt in dat overheidsinstanties burgers met het oog op de behartiging van hun belangen actief en desgevraagd van adequate informatie voorzien. Dit brengt onder meer mee dat het LBIO betalingsplichtigen juist en volledig informeert.

6. In artikel 1:408, vierde lid, van het Burgerlijk Wetboek is bepaald dat het LBIO tot invordering slechts mag overgaan indien de alimentatiegerechtigde ter gelegenheid van de indiening van het verzoek aannemelijk heeft gemaakt dat binnen ten hoogste zes maanden voorafgaand aan die indiening de onderhoudsplichtige ten aanzien van ten minste één periodieke betaling tekort is geschoten in zijn verplichtingen. In deze gevallen geschiedt de invordering van bedragen die verschuldigd zijn vanaf een tijdstip van ten hoogste zes maanden voorafgaande aan de indiening van het verzoek.

Zoals de Nationale ombudsman al in eerdere rapporten heeft geoordeeld, zou aan de strekking van deze bepaling tekort worden gedaan indien het LBIO van een onderhoudsgerechtigde zou verlangen dat wordt aangetoond dat daadwerkelijk sprake is van een betalingsachterstand, gesteld al dat dit mogelijk is. Het is immers veel moeilijker aan te tonen dat een bepaald bedrag niet is betaald dan aan te tonen dat wel is betaald. Daarbij komt dat het LBIO een onderhoudsplichtige altijd eerst in kennis stelt van het voornemen om de inning van de alimentatie over te nemen, waarbij de onderhoudsplichtige de mogelijkheid heeft aan te tonen dat van een betalingsachterstand geen sprake (meer) is. De Nationale ombudsman heeft in dit kader ook al meerdere malen opgemerkt dat het voor een onderhoudsplichtige onaangenaam kan zijn om te worden geconfronteerd met een onterechte aanmaning, maar dat het niet altijd te voorkomen is. Het valt het LBIO in beginsel namelijk niet aan te rekenen wanneer een onderhoudsgerechtigde onjuiste of onvolledige informatie aan het LBIO verstrekt. Anders is dit in die gevallen waarin sprake is van dusdanige innerlijke tegenstrijdigheden in de door de onderhoudsgerechtigde verstrekte informatie dat het klakkeloos overnemen daarvan niet behoorlijk is.

7. In dit geval ontkende verzoeker dat er een achterstand bestond en had hij het LBIO om hem moverende redenen verzocht navraag te doen bij zijn ex-echtgenote. De Nationale ombudsman is van oordeel dat het in eerste instantie aan de alimentatieplichtige is om aan te tonen dat de door de ontvangstgerechtigde aannemelijk gemaakte betalingsachterstand niet (meer) bestaat. Dit laat echter onverlet dat van het LBIO voordat het de inning overneemt, ook enige inspanning mag worden verwacht om zich ervan te vergewissen of er daadwerkelijk sprake is van een betalingsachterstand. In dat kader is het van belang dat het LBIO voorafgaand aan de overname navraag naar ontvangen betalingen doet bij de

alimentatiegerechtigde. Gebleken is dat het LBIO dit ook in dit geval heeft gedaan door zowel op 6 juli als 7 juli 2009 telefonisch bij de ex-echtgenote te informeren. Op 8 juli 2009 deelde de ex-echtgenote het LBIO telefonisch mee dat nog een betaling van € 158,58 was ontvangen voor de maand juli 2009. Daags daarna stuurde het LBIO de overnamebrief aan verzoeker, waarin vermeld stond dat er een achterstand was van € 323,11 (gelijk aan de brief van 11 juni 2009) en waarbij een achterstandsberekening zat, waarin de daags daarvoor doorgegeven betaling van € 158,58 (over de maand juli 2009) niet voorkwam.

8. Hoewel het LBIO door verzoekers ex-echtgenote op 29 juli 2009 per mail op de hoogte is gebracht van een betaling van € 158,58 op 6 juli 2009, waarbij zij excuses maakte omdat zij deze betaling niet eerder had doorgegeven, bevindt zich in het dossier ook de telefoonnotitie waaruit blijkt dat het LBIO op 8 juli 2009 al telefonisch van deze betaling van € 158,58 op de hoogte was gebracht. De Nationale ombudsman stelt dus vast dat, anders dan in de overnamebrief van 9 juli 2009 staat, ten tijde van de overname een betalingsachterstand van € 164,53 (een maand alimentatie en € 5,95, zijnde de indexeringsverhoging over de maand januari 2010) bestond.

9. Uit de op dat moment bestaande betalingsachterstand van één maand viel op te maken dat die was ontstaan omdat verzoeker niet tijdig betaalde. Het had op de weg van het LBIO gelegen om verzoeker hierop nogmaals te attenderen en hem te vragen voortaan voor de eerste van de maand de alimentatie te betalen, alsmede hem erop te attenderen dat hij kennelijk vergeten had over de maand januari 2009 de indexeringsverhoging te betalen. Dit omdat dit uit de eerdere berichten van het LBIO niet zonder meer was af te leiden. Uit het dossier blijkt dat dit ook de intentie was van de zaakbehandelend medewerkster van het LBIO. Immers zij had op woensdag 8 juli 2009 telefonisch met zijn ex-echtgenote afgesproken dat zij verzoeker zou bellen en hem zou vragen die week de achterstand te voldoen en dat als hij dat niet zou doen, het LBIO op maandag (13 juli 2009; No) de inning zou overnemen. Waarom het LBIO niet heeft gehandeld zoals bij dat telefoongesprek was afgesproken, is niet duidelijk geworden.

10. De Nationale ombudsman stelt vast dat er wel sprake was van een achterstand, maar een andere dan aan verzoeker kenbaar was gemaakt. Dit had voor het LBIO reden moeten zijn verzoeker eerst nog eens te informeren over de juiste hoogte van de betalingsachterstand en de reden waarom die was ontstaan en hem tevens in de gelegenheid stellen deze alsnog te betalen.

11. Dat het LBIO zonder verzoeker te hebben gebeld daags na het telefoongesprek van 8 juli 2009 de inning heeft overgenomen acht de Nationale ombudsman niet behoorlijk. De Nationale ombudsman komt dan ook tot het oordeel dat op dit punt is gehandeld in strijd met het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking.

De onderzochte gedraging is niet behoorlijk. Dit geeft de Nationale ombudsman aanleiding tot het doen van een aanbeveling.

B. Ten aanzien van het leggen van loonbeslag

I. Bevindingen

Voorgeschiedenis

1. In het kader van de inning zond het LBIO op 27 juli 2009 een kennisgeving ingevolge artikel 479g van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering aan de werkgever van verzoeker. In de brief noteerde het LBIO een achterstand tot en met 31 augustus 2009 van € 640,27. De werkgever kreeg hierbij het verzoek om maandelijks een bedrag van € 364,74 op verzoekers loon in te houden. Uiteindelijk heeft het LBIO op 4 augustus 2010 van verzoeker betaalbewijzen ontvangen inzake betalingen verricht op 18 juni 2009, 6 juli 2009 en 30 juli 2009. Vervolgens ontving het LBIO op 7 augustus 2009 een e-mail van zijn ex-echtgenote naar aanleiding van een telefoongesprek daags daarvoor, dat zij die dag een betaling van € 158,58 voor de maand augustus 2009 had ontvangen. Omdat het LBIO de kennisgeving van de werkgever van verzoeker nog niet retour had ontvangen, maande het LBIO op 17 augustus 2009 de werkgever aan om de kennisgeving per omgaande retour te zenden, zodat het loonbeslag voltooid kon worden.

Visie verzoeker

2. Aangezien verzoeker van mening is dat er geen achterstand bestond, stelt hij zich op het standpunt dat het LBIO ten onrechte loonbeslag had gelegd. Verzoeker is zeer boos dat door toedoen van het LBIO geld op zijn loon werd ingehouden, zonder dat hij daar iets over te zeggen had. Bovendien gebeurde dat elke maand op een eerdere datum dan dat hij zelf verplicht was de alimentatie te voldoen.

Visie LBIO

3. Het LBIO voelde zich genoodzaakt op 27 juli 2009 over te gaan tot het leggen van loonbeslag omdat het van verzoeker geen betaalbewijzen had ontvangen. In het telefoongesprek van 24 juli 2009 dat het LBIO naar aanleiding van een telefoontje van verzoeker met verzoeker voerde heeft het dat ook aan verzoeker meegedeeld. Het LBIO stelt zich op het standpunt dat het na overname van de inning mag afwachten of de betalingsplichtige aan het LBIO betaalt conform de door het LBIO voorgestelde betalingsregeling en dat het geen navraag meer behoeft te doen naar rechtstreeks verrichte betalingen alvorens het overgaat tot het leggen van loonbeslag. Artikel 1:408, zesde lid, van het Burgerlijk Wetboek verplicht een betalingsplichtige immers na overname rechtstreeks aan het LBIO te betalen. Doet hij dit niet en betaalt hij rechtstreeks aan de alimentatiegerechtigde, dan neemt hij het risico dat bij het LBIO onduidelijkheid bestaat over de hoogte van de daadwerkelijke betalingsachterstand.

Voor het feit dat het niet gereageerd had op de door verzoeker overgelegde betaalbewijzen, ontvangen door het LBIO op 4 augustus 2009 heeft het LBIO in de

klachtafdoeningsbrief excuses gemaakt.

II. Beoordeling

4. Nu de Nationale ombudsman hiervóór, onder I.11, heeft geoordeeld dat het LBIO de inning op 9 juli 2009 nog niet had mogen overnemen, is daarmee ook het leggen van loonbeslag niet juist geweest.

C. Ten aanzien van de reactie van het LBIO op klacht dat verzoeker lang heeft moeten wachten op terugbetaling door het LBIO van € 145,58

I. Bevindingen

Voorgeschiedenis

1. Als gevolg van een rechtstreeks verrichte betaling door verzoeker en gelijktijdige inhouding op zijn loon is per saldo door verzoeker voor de maand september 2009 kennelijk teveel betaald. Het LBIO had dit in zijn klachtafdoening van 9 september 2009 geconstateerd. Daags daarna stuurde het LBIO verzoeker een formulier met het verzoek daarop zijn bankrekeningnummer in te vullen. Op 14 september heeft het LBIO dit formulier retour ontvangen. Op 28 september heeft het LBIO het bedrag abusievelijk overgemaakt naar de werkgever van verzoeker. Na een telefoontje van verzoeker op 5 oktober 2009 heeft het LBIO op 13 oktober 2009 de werkgever telefonisch verzocht het bedrag aan verzoeker over te maken. Bij brief van 16 oktober bevestigde het LBIO dit telefoongesprek aan de werkgever. Die dag heeft het LBIO naar aanleiding van een telefoontje van verzoeker getracht de werkgever telefonisch te benaderen. Na interventie van de Nationale ombudsman op 20 oktober 2009 heeft het LBIO nogmaals de werkgever gevraagd naar de status van de terugbetaling. Het LBIO kreeg toen te horen dat daags daarvoor het bedrag bij de werkgever was afgeschreven.

Visie verzoeker

2. Verzoeker is er allereerst over verbolgen dat hij pas na twee weken nadat was gebleken dat teveel geld naar het LBIO was overgemaakt, een verzoek van het LBIO kreeg op welk bankrekeningnummer het bedrag moest worden gestort. Voorts heeft het hem zeer geïrriteerd dat hij op 5 oktober 2009, toen hij zijn klacht bij de Nationale ombudsman indiende, nog steeds dat geld niet had ontvangen. Ten slotte heeft verzoeker het gevoel niets aan excuses van het LBIO te hebben en wil verzoeker in plaats daarvan een vergoeding van het LBIO ontvangen.

Visie LBIO

3. Het LBIO betwist dat verzoeker ruim twee maanden op terugbetaling van € 145,58 heeft moeten wachten. Het LBIO stelt zich op het standpunt dat het op 14 september 2009 het

formulier met het daarop ingevulde bankrekeningnummer van verzoeker retour had ontvangen en dat het op 28 september 2009 het bedrag had overgemaakt, echter abusievelijk naar de werkgever van verzoeker. De werkgever van verzoeker bevestigde aan het LBIO dat uiteindelijk het bedrag op 19 oktober 2009 aan verzoeker was terugbetaald. In de ogen van het LBIO had verzoeker dus ruim een maand na ontvangst van het rekeningnummer bedoeld bedrag ontvangen. Het LBIO betreunde deze gang van zaken en had daarom aan verzoeker zowel telefonisch als schriftelijk excuses aangeboden. Het LBIO meent dat het niet meer kon doen. Het LBIO is zich ervan bewust dat het innen van alimentatie emoties met zich meebrengt voor verzoeker. Het meent echter evenwel dat het het LBIO niet kan worden tegengeworpen dat de wijze waarop excuses is aangeboden niet correct/voldoende is, terwijl verzoeker door zijn opstelling bij voorbaat al niet open stond voor het aanbieden van excuses en het accepteren van de verontschuldigen van het LBIO voor de onzorgvuldigheid met betrekking tot de betaling. Ten slotte wijst het LBIO het verzoek om financiële compensatie af omdat de vertraging in de terugbetaling niet zo zwaar weegt en dat verzoeker evenmin dermate benadeeld is dat alleen excuses niet zouden volstaan.

II. Beoordeling

4. Het redelijkheidvereiste houdt in dat overheidsinstanties de in het geding zijnde belangen tegen elkaar afwegen en dat de uitkomst hiervan niet onredelijk is. Dit brengt mee dat het LBIO bij een verzoek om schadevergoeding ook oog heeft voor wat de burger is overkomen. De Nationale ombudsman zoekt hiervoor aansluiting bij de spelregels die door hem zijn ontwikkeld in het rapport "Behoorlijk omgaan met schadeclaims" (2009/135), welke spelregels weliswaar betrekking hebben op de schadebehandeling door de ministeries, maar evenzeer toepasbaar zijn op andere overheidsinstanties. In het bijzonder verwijst hij naar spelregels drie en twaalf van de bij dat rapport gevoegde "Schadevergoedingswijzer".

Om de vraag te kunnen beantwoorden of hier sprake was van een situatie waarop deze spelregels zien, moet eerst antwoord worden gegeven op de vraag of het LBIO zorgvuldig en voortvarend heeft gehandeld toen bleek dat aan verzoeker bedoeld bedrag moest worden terugbetaald.

5. De Nationale ombudsman stelt vast dat het rekeningnummer van verzoeker het LBIO ten tijde van de klachtbehandeling bekend was, blijkens de aan het LBIO overgelegde betaalbewijzen. Het doel van klachtenbehandeling is, zeker na geconstateerde fouten, het herstellen van het vertrouwen van de burger in de overheidsinstantie. In dat kader had het LBIO er verstandig aan gedaan al tijdens de klachtbehandeling het bankrekeningnummer van verzoeker te verifiëren, dan wel direct na de klachtafdoening dit te doen met een telefoontje. Dat het LBIO ervoor heeft gekozen verzoeker een formulier toe te sturen werkt onnodig vertragend en komt bureaucratisch over. Dat het vervolgens na ontvangst van het formulier nog twee weken heeft geduurd voordat het LBIO het geld overmaakte, acht de

Nationale ombudsman uit oogpunt van voortvarendheid niet behoorlijk. Dit geldt eveneens voor de terugvordering van het geld bij de werkgever van verzoeker. Op dat punt had het LBIO ook een actievere rol moeten vervullen. Het LBIO had eerder de werkgever kunnen bellen. Het plegen van één telefoontje is immers een geringe inspanning die in dit kader best van het LBIO verlangd had mogen worden op het moment dat verzoeker mededeelt dat het bedrag naar zijn werkgever is overgemaakt in plaats van naar hem. Bovendien had het LBIO er ook zelf voor kunnen zorgen dat verzoeker eerder het toegezegde bedrag ontving. De Nationale ombudsman is van oordeel dat de periode van 9 september 2009 -de dag waarop het bedrag was toegezegd- tot 20 oktober 2009 -de dag dat verzoeker dat bedrag uiteindelijk ontving- een te lange periode is geweest voor een dergelijke eenvoudige handeling.

6. Nu het LBIO heeft geconstateerd dat er bij het overmaken van het bedrag iets is misgegaan heeft het LBIO terecht zijn excuses aangeboden. De Nationale ombudsman is echter van oordeel dat het LBIO voorts oog had moeten hebben voor wat verzoeker is overkomen en dat het zich coulant had moeten opstellen bij het beoordelen van verzoekers verzoek om schadevergoeding. In gemeld rapport 2009/135 heeft de Nationale ombudsman geconstateerd dat als de overheid het aspect van het oog hebben voor wat verzoeker is overkomen verwaarloost, eerder een conflict ontstaat dat via een claim tot juridisering van de verhoudingen kan leiden. Een goede relatie is afhankelijk van effectief communiceren, niet alleen op papier, maar eventueel ook tijdens een persoonlijk contact met de burger. Vervolgens is het van belang om inhoud te geven aan de behoorlijke behandeling. Dit kan bijvoorbeeld door alle relevante informatie op te sporen, daar zorgvuldig mee om te gaan en door een evenredige belangenafweging te maken die herkenbaar gemotiveerd aan de burger wordt meegedeeld. Op die manier kan een burger zich serieus genomen voelen en kan de wijze waarop de overheid met de claim omgaat overtuigend overkomen.

7. De Nationale ombudsman is van oordeel dat het LBIO in dit geval bij de afwijzing van het verzoek om vergoeding niet behoorlijk heeft gehandeld omdat het geen oog heeft gehad voor de situatie van verzoeker. Verzoeker heeft uiteindelijk bijna twee maanden op bedoeld bedrag moeten wachten. Het LBIO had zich coulant moeten opstellen. De claim van verzoeker is van geringe omvang namelijk wegens gederfde rente en had het LBIO serieus moeten bekijken.

De onderzochte gedraging is niet behoorlijk wegens strijd met het redelijkheidsvereiste.

Dit geeft de Nationale ombudsman aanleiding tot het doen van een aanbeveling.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen uit Rotterdam, is gegrond ten aanzien van:

- de overname van de inning, wegens schending van het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking;
- het leggen van loonbeslag is onjuist;
- de reactie van het LBIO op de klacht dat verzoeker lang heeft moeten wachten op terugbetaling door het LBIO van een bedrag van € 145,58 wegens strijd met het redelijkheidsvereiste.

Aanbeveling

De Nationale ombudsman geeft de directeur van het LBIO in overweging om met verzoeker in overleg te treden over enige vorm van compensatie voor de gang van zaken.

Voorts wordt de directeur van het LBIO in overweging gegeven om het verzoek van verzoeker om gedeelde rente opnieuw te bekijken, met inachtneming van hetgeen hierover in dit rapport wordt opgemerkt.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

1. Verzoekschrift van verzoeker van 5 oktober 2009;
2. Brief van het LBIO van 15 februari 2010;
3. Brief van het LBIO van 17 maart 2010.

Voorts zijn de bevindingen gebaseerd op het door het LBIO overgelegde dossier met daarin onder meer de volgende stukken:

- Bij brief van 3 juni 2009 heeft het LBIO van de ex-echtgenote een verzoek ontvangen om de inning van de kinderalimentatie over te nemen.
- Bij brief van 11 juni 2009 heeft het LBIO verzoeker bij aangetekende brief verzocht om de achterstand over de periode januari tot en met juni 2009, zijnde een bedrag van € 323,11 alsnog binnen 14 dagen te voldoen aan zijn ex-echtgenote en bewijsstukken daarvan binnen 21 dagen aan het LBIO te overleggen.
- Telefoonnotitie van 8 juli 2009.
- Op 9 juli 2009 heeft het LBIO verzoeker geschreven gevolg te geven aan het incassooverzoek. Het LBIO heeft bij deze brief verzoeker met klem verzocht om per omgaande de achterstand over de periode van 1 januari 2009 tot en met 31 juli 2009, zijnde een bedrag van € 371,58 (€ 323,11 aan alimentatie plus € 48,47 aan opslag) aan

het LBIO over te maken.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

1. Artikel 1:408, vierde lid, van het Burgerlijk Wetboek luidt:

" Tot invordering op verzoek van een onderhoudsgerechtigde wordt slechts overgegaan, indien de gerechtigde ter gelegenheid van de indiening van het verzoek aannemelijk heeft gemaakt dat binnen ten hoogste zes maanden voorafgaande aan de indiening van het verzoek de onderhoudsplichtige ten aanzien van ten minste één periodieke betaling tekort is geschoten in zijn verplichtingen. In deze gevallen geschiedt de invordering van bedragen die verschuldigd zijn vanaf een tijdstip van ten hoogste zes maanden voorafgaande aan de indiening van het verzoek."

2. Artikel 1:408, vijfde lid, van het Burgerlijk Wetboek luidt:

" Alvorens tot invordering met verhaal van kosten over te gaan wordt de onderhoudsplichtige bij brief met bericht van ontvangst in kennis gesteld van het voornemen daartoe en de reden daarvoor, alsmede van het bedrag inclusief de kosten van invordering. Het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen wordt bevoegd tot invordering over te gaan op de veertiende dag na de verzending van de brief."

3. Artikel 1:408, zesde lid, van het Burgerlijk Wetboek luidt:

" De invordering die op verzoek van de onderhoudsgerechtigde geschiedt, eindigt slechts, indien gedurende ten minste een half jaar regelmatig is betaald aan het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen en er geen bedragen meer verschuldigd zijn als bedoeld in het vierde lid, tweede volzin. De termijn van een half jaar wordt telkens verdubbeld, indien een voorgaande termijn van invordering ook op verzoek van de onderhoudsgerechtigde was aangevangen."

4. Artikel 6:43 van het Burgerlijk Wetboek luidt:

"Verricht de schuldenaar een betaling die zou kunnen worden toegerekend op twee of meer verbintenissen jegens een zelfde schuldeiser, dan geschiedt de toerekening op de verbintenis welke de schuldenaar bij de betaling aanwijst."

5. Artikel 479g van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering luidt:

"1. Indien de raad voor de kindbescherming executant is dan wel, indien ingevolge het bepaalde in artikel 408, tweede lid, van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen is belast met de invordering van onderhoudsgelden, kan hij dit beslag leggen hetzij op de gewone wijze, hetzij door van de beschikking in afschrift mededeling te doen aan de derde-beslagene. In het laatste geval zendt deze die schriftelijke kennisgeving voor "gezien" getekend aan de raad voor de kindbescherming of het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen terug. Eerst door deze terugzending is het beslag voltooid.

2. De raad voor de kindbescherming en het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen kunnen beslag leggen op de dag, volgende op die waarop de uitkering moet geschieden, zonder voorafgaande betekening of bevel tot betaling als bedoeld in artikel 432.

3. Toezending door de executant van een afschrift der kennisgeving bij aangetekende brief aan de geëxecuteerde binnen zeven dagen na de dag, waarop die kennisgeving, voor "gezien" getekend, door de executant van de derde-beslagene is terugontvangen, geldt als de betekening, bij artikel 475i voorgeschreven."

6. De Schadevergoedingswijzer behorend bij rapport 2009/135 bevat onder meer de volgende spelregels:

" Coulante opstelling

3. De overheid heeft er oog voor dat er claims zijn van geringe omvang die de overheid redelijkerwijs moet honoreren. In die gevallen stelt de overheid zich coulant op en beroept zich niet zonder goede redenen op precedentwerking, gelijke behandeling en comptabiliteitsregels.

Proactieve opstelling

12. De overheid vergoedt rente wegens vertragingsschade op verzoek en waar mogelijk uit eigen beweging en dwingt de burger niet daarvoor een procedure te starten."